

A man with a long white beard and dark hair, wearing a dark long-sleeved shirt and dark trousers, is standing amidst a dense, chaotic arrangement of thin, light-colored wooden poles. He is holding one of the poles with both hands, looking upwards with a slight smile. The background is dark, and the lighting is warm, highlighting the man and the wooden structure.

a concert called landscape

JOSSE DE PAUW
& KRIS DEFOORT

LOD
muziektheater

A CONCERT CALLED LANDSCAPE

Ons eerste landschap hoeft niet noodzakelijk een kale berg, de weidse zee of bossen in uitbundig groen te zijn. Evengoed is het de zolder bij oma, een hoekje van de tuin of het stalletje van je grootvader. En misschien wordt dat eerste landschap wel voor eens en voor altijd het raamwerk van onze blik.

In A CONCERT CALLED LANDSCAPE werpt JOSSE DE PAUW scherpe vragen op, maar tegelijkertijd geeft hij er een stem aan. Aan het Pajottenland, de vulkanen van Mexico en zelfs het heelal. Want ook daar bepaalt het stalletje van je grootvader je blik. In deze tijden van groter, sneller en sterker is je tijd nemen om te kijken haast een daad van rebellie.

Na het succes van AN OLD MONK trekken De Pauw en componist KRIS DEFOORT opnieuw samen het podium op. Samen met LANDER GYSELINCK en NICOLAS THYS, met wie Defoort al jaren een muzikaal trio vormt, creëert hij een soundscape bij dat kijken. Landschap als een ingetogen jazzy ode aan het leven.

'Het is een mistige dag in het najaar, mijn omgeving is in nevels verdwenen. Later op de ochtend klaart de lucht op, ik kan weer verder kijken, bomen en huizen nemen scherper contouren aan. Tegen het middaguur breekt eindelijk de zon door, de wolken drijven uit elkaar, en de horizon verruimt tot de verre lijn waarbinnen alle dingen in een groot verband worden verenigd: de wereld is een landschap geworden.'
(uit: *Filosofie van het Landschap* van TON LEMAIRE bij AMBO)

CREDITS

LOD
muziektheater

concept, regie & spel JOSSE DE PAUW

muziek KRIS DEFOORT TRIO (KRIS DEFOORT, NICOLAS THYS & LANDER GYSELINCK)

scenografie ANNE MARCQ

assistent scenografie ESTHER DENIS

geluid BRECHT BEUSELINCK, VICTOR HIDALGO

licht JANNES DIERYNCK

uitvoering decor JANI AFFAR

kostuums LIEVE PYNOO

Franse vertaling ANNE VANDERSCHEUREN

productieleiding KRISTEL DEWEERDT

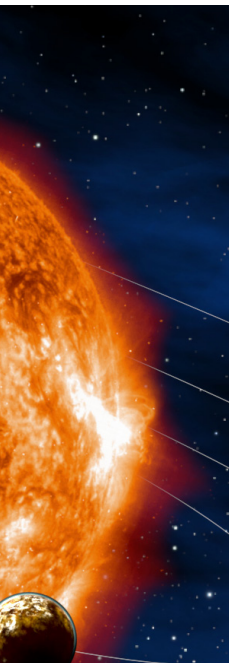
productie LOD MUZIEKTHEATER

coproductie DESINGEL ANTWERPEN, LE MANÈGE MAUBEUGE

met de steun van HET ATELIER VAN THÉÂTRE NATIONAL, DE TAX SHELTER MAATREGEL VAN
DE BELGISCHE FEDERALE OVERHEID

tax shelter partner FLANDERS TAX SHELTER

met dank aan DIENST CULTUUR GENT, STAD GENT

TOURDATA

2019

10-11.10	BE NTGent, Gent
12.10	BE CC Westrand, Dilbeek
16.10	CH Théâtre Forum Meyrin, Genève
25.10	BE CC Gildhof, Tielt
04.12	BE CC Sint-Niklaas
05.12	BE CC Belgica, Dendermonde

2020

04-06.01	FR Théâtre de l'Aquarium, Parijs
24.01	BE CC De Spil, Roeselare
11.02	FR Le Manège Maubeuge
22.03	NL Theater aan het Vrijthof, Maastricht
5-7.05	BE KVS, Brussel
15.05	BE C-Mine, Genk
26.05	BE De Kortrijkse Schouwburg, Kortrijk
04.06	BE CC Berchem, Antwerpen
04-05.06	BE deSingel, Antwerpen

JOSSE DE PAUW OVER A CONCERT CALLED LANDSCAPE

Aan het einde van elke dag stapt een man naar de stal achter het huis. De man, je grootvader, is postbode en raapt op zijn ronde langs boerderijen en deuken in het landschap alles op wat nog bruikbaar is. Pakjes en brieven maken plaats voor spijkers, stukjes hout, eindjes touw. Ook verloren sleutels belanden in zijn postzakken. Lapjes leder. Rafels juten en roestend ijzerdraad.

In de stal bij de waterput geeft je grootvader orde aan zijn *objets trouvés*. Soort en grootte, merk je snel, vormen de assen waarrond zijn leven draaien. Zonder rangschikking geen rust. Je bent een kind van zeven, de zitbank in de stal is op je maat gemaakt.

© Kurt Van der Elst

Kromme spijkers hamert je grootvader recht en legt hij in de olie. Plankjes en restjes hout stapelt hij nauwkeurig tegen de muur. Touw en ijzerdraad rolt hij op tot spoelen, lederen lapjes bindt hij samen, losse sleutels hangt hij aan een grote ring. En die weer aan een dwarsbalk van de stal.

‘Maar waarom toch, grootva?’ vraag je. ‘Die sleutels, aan die ring? Een verloren sleutel kun je toch niet opnieuw gebruiken?’ ‘Nee, jongen. Maar een sleutel zonder slot vind ik triest. Daarom mag hij blijven.’

Fijn kijken, vind je het, daar in het halfduister, met de stofdeeltjes dansend in het licht dat kegelvormig door het dakraam valt. De krakende balken. De orde van je grootvader, zijn stille daadkracht in zijn heiligdom achter

het huis.

In FILOSOFIE VAN HET LANDSCHAP, verschenen in 1970, lang na de avonden in het stalletje, bepleit de Nederlandse cultuurfilosoof TON LEMAIRE dat de ontwikkeling van een kind bij uitstek samenvalt met de fasen van het opengaan van zijn ruimte.

‘Het is een mistige dag in het najaar, mijn omgeving is in nevels verdwenen’, schrijft hij. ‘Later op de ochtend klaart de lucht op, ik kan weer verder kijken, bomen en huizen nemen scherper contouren aan. Tegen het middaguur breekt eindelijk de zon door, de wolken drijven uit elkaar, en de horizon verruimt zich tot de verre lijn waarbinnen alle dingen in een groot verband worden verenigd: de wereld is landschap geworden. Deze ontplooiing van een omgeving tot landschap voltrekt zich niet alleen volgens het ritme van de dag en van de jaargetijden, maar vindt ook eenmaal plaats in de loop van ieder mensenleven.’

Lemaires zinnen lezend is het verleidelijk te denken dat ieders manier van kijken daar ontwikkeld is, bij het zien van dat eerste landschap, het raamwerk van je blik, eens en voor altijd. Dat elk later

A CONCERT CALLED LANDSCAPE

landschap op die leest wordt geschoeid. Dat hoe ver het gordijn voor onze horizon ook openschuift, het eerste landschap steeds de standaard blijft.

Voor Lemaire hoeft dat eerste landschap niet noodzakelijk een kale berg te zijn, de weidse zee of bossen in uitbundig groen. Evengoed is het de zolder bij oma. Een hoekje in de tuin.

‘Of het stalletje van je grootvader’, lacht JOSSE DE PAUW, op een bankje op de Bijlokesite in Gent, nog eens jaren later. ‘Dat stalletje was mijn eerste landschap, mijn mal. Vandaag zou het in het SMAK te bewonderen kunnen zijn, of in het M HKA. Als een installatie.’

In zijn A CONCERT CALLED LANDSCAPE staat het kijken centraal. Moést het kijken centraal staan. In deze tijden van groter en hoger en sneller en sterker is je tijd nemen om te kijken haast een daad van rebellie.

Hoe kijken we? Wie of wat heeft ons dat geleerd? Op welke manier evolueert ons kijken doorheen ons leven? Is het stalletje van toen met de ogen van nu nog altijd een tempel van liefde of vind je je grootvaders hang naar ordening juist randje dictatoriaal? De Pauw werpt scherpe vragen op, maar tegelijk wil hij een stem aan ‘zijn’ landschap geven. Aan het regenwoud van Midden-Amerika, de ijsvlaktes rond de Noordpool, de bergen van Japan.

Het past in de geest van de tijd, waarin iedereen de filosofie van de acht bergen kent en Walden opnieuw een bijbel is, maar eveneens in die van zijn eigen leven. ‘Ik ben opgegroeid tussen de boerderijen, maar zodra ik naar de grote stad trok, ontwikkelde ik een zekere minachting tegenover het platteland. Nu heb ik al een aantal jaar weer een enorme behoefte aan stilte, afzondering, vergezichten, ruimte, wolken, donkerte. Als ik naar mijn huisje in de Morvan trek, zet de natuur mij telkens weer op mijn plaats. Maar ik blijf de stad nodig hebben, voel ik, de mensen en de prikkels, zodat mijn geest af en toe weer een versnelling hoger kan schakelen. Daarom zal de voorstelling evenzeer over de torens van Hongkong gaan, die als raketten uit de grond schieten, of over een menselijk lichaam dat grotendeels met een tattoo bedekt is, of over het heelal, want ook daar kun je het stalletje van je grootvader zien. Kijken en de emotie bij dat kijken, dat is de essentie.’

Met LANDER GHYSELINCK en NICOLAS THYS, met wie hij al jaren een muzikaal trio vormt, zal componist KRIS DEFOORT een soundscape bij dat kijken boetseren. Op die manier is de ploeg van AN OLD MONK, de succesvoorstelling rond Thelonious Monk uit 2012, straks herenigd.

‘Het zal minder dansbaar zijn dan AN OLD MONK, dat toch elke avond een feestje was’, zegt De Pauw. ‘Dit moet contemplatiever worden, ingetogener, al sluit ik niet uit dat er ook nu weer gedanst zal worden. Die kans is zelfs vrij groot.’

I interview door Lander Deweer I

DE PERS OVER A CONCERT CALLED LANDSCAPE

‘EEN STALLETJE ALS LANDSCHAP’

PETER DE BACKER - DE STANDAARD 14.10.2019

Het komt wat traag op gang, met JOSSE DE PAUW die uit de talloze houten balken en planken op het podium langzaam een kunstwerk in elkaar knutselt, terwijl NIC THYS (elektrische bas), LANDER GYSELINCK (drums) en KRIS DEFOORT (piano) komen binnendruppelen en zijn artistieke bezigheden muzikaal kracht bijzetten. Het zal uitmonden in een pakkend beeld, een ontwerp van kunstenares en scenografe Anne Marcq. Je herkent hier en daar een kruis, een wankel ladder, een wegwijzer.

MET EEN SPEKTAKEL DAT
VISUEEL, TEKSTUEEL EN
MUZIKAAL WEET TE BOEIEN,
BREIEN JOSSE DE PAUW EN
KRIS DEFOORT EEN MOOI
VERVOLG AAN AN OLD MONK.

In *An old monk*, het vorige stuk dat De Pauw met het Kris Defoort Trio maakte, stond ouder worden centraal. Dit keer draait het om kijken naar het landschap rondom u, wat dat ook is. De Pauw vertrekt van zijn eigen jeugd, toen zijn grootvader op zijn ronde als postbode allerlei voorwerpen opraapte en die in het stalletje achter zijn huis een nieuw leven gaf. Dat stalletje was ‘een van de eerste landschappen waarin ik kon verdwijnen’, vertelt De Pauw, eens het stuk goed en wel op dreef is. Daar kon hij, in de woorden van filosoof TON LEMAIRE ‘de eenheid van zichzelf vinden’. En hij kreeg er goede raad: ‘Volg uw hart, want het weet beter wat je wilt dan je verstand.’

Maar De Pauw trekt ver weg van zijn heimat, naar Mexico, waar hij in een installatie van een kunstenaar de ‘klossen en bobijnen’ uit het stalletje van zijn grootvader herkent. Hij citeert rijkelijk, in het Spaans, uit het werk van de Mexicaanse auteur Juan Rulfo, over de tragische figuur Pedro Paramo, die door zijn zoon wordt vermoord. Hij slaat aan het dansen, met een vrouw die ‘heupen met hersens’ heeft, want die heupen weten hoe ze uw hoofd op hol moeten brengen, zegt De Pauw, heupwiegend op het ritme van alleen maar de drums van Lander Gyselinck.

De muziek is dit keer helemaal door Kris Defoort gecomponeerd, al deed één nummer heel erg aan Thelonious Monk denken - de componist die in *An old monk* de meeste stukken leverde. Net zoals toen is de symbiose tussen de woorden van De Pauw en de muziek van het trio verbazingwekkend. ‘I need another world, this one’s nearly gone’, legt de acteur de vinger op de wonde van vandaag. Hij trekt nog verder, naar het heelal, waar het stuk zijn meeslepende finale kent, ondersteund door de muziek die almaar feller en zelfs spacy gaat klinken. En aan het eind vindt De Pauw iets. Wat? ‘Een pianist, en hij ziet er nog goed uit. Ik kan hem zeker nog gebruiken.’ Een verwijzing naar Kris Defoort, zijn medische problemen en zijn miraculeuze wederopstanding (DS 5 oktober). Aan deze voorstelling te zien en te horen is Defoort weer helemaal terug. Mooi.

BIOGRAFIËN

| JOSSE DE PAUW |

© Kurt Van der Elst

Acteur, auteur en regisseur Josse De Pauw (°1952) maakt deel uit van de artistieke kern van LOD muziektheater. Hij begon zijn loopbaan in 1976 met Radeis International, een succesvolle theatergroep die tot 1984 voorstellingen speelde in heel Europa en overzee, van Vancouver tot Los Angeles, van Caracas tot Hong Kong. Sinds 2004 ontwikkelt hij zijn theaterwerk bij LOD.

Vanaf 1985 werkt hij als onafhankelijke theatermaker en gaat hij samenwerkingen aan met acteurs, regisseurs, muzikanten, componisten, schrijvers en kunstenaars als Tom Jansen, Dirk Roofthoof, Luk Perceval, Guy Cassiers, Jan Decorte, Jürgen Gosh, Jan Ritsema, Jan Lauwers, Manu Riche, Peter Vermeersch en FES, Claire Chevallier, George van Dam, Jan Kuijken, Eric Thielemans, Rudy Trouvé, Roland Van Campenhout, Collegium Vocale, I Solisti del Vento, Corrie van Binsbergen, David Van Reybrouck, Mark Schaevers, Jeroen Brouwers, Koenraad Tinel, Gorik Lindemans, Benoît van Innis, David Claerbout, Miwchaël Borremans, Herman Sorgeloos en anderen.

In 1989 speelt hij zijn eerste grote filmrol, sindsdien speelde hij in meer dan vijftig Belgische en buitenlandse films. Zelf regisseerde hij er twee: VINAYA en ÜBUNG. Hij werkte met filmmakers als Dominique Deruddere, Marc Didden, Guido Hendrickx, Eric Pauwels, Jos Stelling, Franz Weisz, Orlow Seunke, Marc-Henri Wajnberg en anderen.

Naast teksten voor het theater, schrijft hij ook verhalen, observaties, notities, en reisverslagen. De teksten zijn verzameld in twee boeken: WERK en NOG (Uitgeverij Houtekiet). Hij bewerkte HEART OF DARKNESS van Joseph Conrad en UNDER THE VOLCANO van Malcolm Lowry tot theater voor Guy Cassiers en IN ONGENADE van J.M. Coetzee voor Luk Perceval.

Hij is echter vooral de schrijver, speler en maker van succesvolle theaterstukken als: DIE SIEL VAN DIE MIER (met Jan Kuijken), AN OLD MONK (met Kris Defoort Trio), HUIS (met Jan Kuijken), DE HELDEN (met Dominique Pauwels), DE MENSHEID (met Arnon Grunberg, Kris Defoort & Claron McFadden) en DE BLINDEN (met Jan Kuijken). In seizoen 2019-2020 is produceert LOD zijn nieuwste voorstelling A CONCERT CALLED LANDSCAPE (met Kris Defoort) en is hij als acteur te zien in THE MEMORY OF TREES (met Dominique Pauwels & Fabrice Murgia) en in MOBY DICK, AT LAST QUEEQUEG SPEAKS (met Gorges Ocloo & Dominique Pauwels).

BIOGRAFIËN

| KRIS DEFOORT TRIO |

Drie ambitieuze muzikanten, elk van een andere generatie, leggen hun persoonlijkheid in de interpretatie van muzikaal materiaal van Kris Defoort. Samen herdefiniëren ze de 'jazz muziek' door het beste uit elkaar naar boven te halen en hun publiek deel te laten worden van hun muzikale dialoog.

© Alexander Popelier

In het nieuwe materiaal voor deze voorstelling weerklinkt Kris Defoort's ontvankelijkheid voor het brede imaginaire veld van de kunsten. Hij laat zich inspireren door zijn ervaringen als componist binnen de jazz en de hedendaagse muziek. Zijn verfijnde composities laten momenten van spontane improvisatie toe en wisselen af tussen inspirerende adaptaties en pop nummers. Het is een plezier om te zien hoe de drie leden uit totaal verschillende generaties en achtergronden in jazz erin slagen het beste van 'de jazz' naar boven te brengen. Aan de zijde van Kris Defoort (piano) staan Nicolas Thys (elektrische bas) en Lander Gyselinck (drums).

KRIS DEFOORT

studeerde blokfluit en oude muziek aan het Conservatorium van Antwerpen en volgde jazzpiano, compositie en vrije improvisatie aan het Conservatorium van Luik. Tussen 1987 en 1990 woonde hij in New York. Terug in België zette Kris Defoort zijn muzikale weg verder als componist, improviserend pianist en groepsleider van het sextet KD's Basement Party, zijn trio KD's Decade, Octurn, Dreamtime en recent Sound Plaza. Hij werkte samen met verschillende performers en gezelschappen uit de hedendaagse jazzscene (Jim Black, Mark Turner, Aka Moon, Vegetable Beauty, Garrett List, Paul Rodgers, Han Bennink...). Sinds 1998 is Kris Defoort componist in residentie bij LOD muziektheater.

Eind 2001 componeerde hij in opdracht van LOD de opera THE WOMAN WHO WALKED INTO DOORS in een regie van Guy Cassiers. Eind 2003 creëerde hij voor LOD STRINGQUARTET N°1 en CONVERSATIONS/CONSERVATIONS i.s.m. sopraan Claron McFadden, Dreamtime en het Danel Kwartet. Tijdens het seizoen 2006–2007 was hij artiest in residentie in het Paleis voor Schone Kunsten (BOZAR). In opdracht van de Koningin Elisabethwedstrijd 2007 componeerde hij het opgelegde werk voor pianosolo: DEDICATIO 6; TREASURE OF EMOTIONS. In 2009 ging zijn tweede opera HOUSE OF THE SLEEPING BEAUTIES (LOD, Toneelhuis, De Munt), geregisseerd door Guy Cassiers, in wereldpremière in De Munt. Bij LOD creëerde hij samen met Dirk Roofthoof DE BRODSKY CONCERTEN (2010).

NICOLAS THYS

De Belgische bassist Nicolas Thys studeerde in 1993 af van het Hilversums Conservatorium. Hierna nam hij privé lessen bij Dave Holland, Marc Helias en Marc Johnson. In 2000 verhuisde hij naar New York, op zoek naar nieuwe ervaringen. Nicolas Thys is een van de zeldzame bassisten

die moeiteloos kan switchen van elektrisch naar acousistisch. Hij speelde samen met een groot aantal verschillende muzikanten en bands waaronder Rick Hollander, Lee Konitz, Judy Niemack, Bill Carrothers, Bart Van Lier, Toon Roos, het Metropole Orkest, The Timeless Orchestra, Garret List and the New Belgian Big Band, Simon Nabatov, Marc Ducret, Toots Thielemans, Mark Turner, Bob Malach, Jasper Van'T Hoff en Benny Bailey. Dankzij zijn stevige en toch flexibele baslijnen vormt hij een cruciaal deel van dit trio.

LANDER GYSELINCK

Lander Gyselinck volgde de improvisatie-cursus van Kris Defoort aan het Koninklijk Conservatorium Brussel. In 2009 werd hij tijdens Brussels Jazz Marathon tot 'Beste Solist' bekroond en ontving hij met zijn band LABtrio de prijs voor 'Beste Groep' en de 'Publieksprijs'. In 2010 won hij de prestigieuze 'Toots Thielemans Jazz Award' en gaf hij ter vertegenwoordiging van Unesco Gent 'Creative City of Music' meerdere concerten in China met Li Tie Qiao. Zijn excentrieke muziekstijl reikt veel verder dan enkel jazz, maar breidt zijn grenzen uit naar elektronische muziek, pop, hip-hop, improvisatie, Indiase muziek, noise en performance... Dit zorgt ervoor dat zijn muziek steeds creatief en avontuurlijk is.

© Kurt Van der Elst

OVER ONS

| LOD MUZIEKTHEATER |

LOD *muziektheater* is een Gents productiehuis voor opera en muziektheater, een creatieve thuis voor artiesten.

Dit doet LOD enerzijds door samenwerkingen op lange termijn uit te zetten met een aantal van de meest eigenzinnige makers in het hedendaagse muziektheater. Componisten als Kris Defoort, Daan Janssens, Thomas Smetryns en Frederik Neyrinck en regisseurs als Josse De Pauw, Inne Goris en Atelier Bildraum zijn vaste waarden in het LOD-verhaal. Daarnaast staan onze deuren open voor zij die ons pad kruisen, altijd verrassend maar nooit toevallig. LOD streeft een brede artistieke visie na en staat bekend om de hoogwaardige kwaliteit van haar producties.

LOD engageert zich sterk voor jong talent. Via het European Network of Opera Academies (ENOA), de jaarlijkse Zomeracademie (i.s.m. Spectra, KASK, Bijloke Muziekcentrum en International Opera Academy) en de samenwerking 10x10 met Kunstencentrum Vooruit ondersteunen we jaarlijks vele jonge podiumkunstenars met een hart voor muziektheater.

LOD is geboren en getogen in Gent en is een van de gezichten van de Bijlokesite. Tegelijk opereert LOD nadrukkelijk internationaal, door de vele reisvoorstellingen en coproducties met buitenlandse partners.

A CONCERT CALLED LANDSCAPE

CONTACT

| FRANS BROOD PRODUCTIONS |

Gie Baguet

gie@fransbrood.com

+32 9 234 12 12

www.fransbrood.com

| TOM RUMMENS |

Dramaturgie & spreiding

tom@lod.be

M +32 492 91 88 05

| MARIEKE BAELE |

Communicatie

marieke@lod.be

M +32 473 94 27 13

| MORGAN VERHELLE |

Pers & publiek

morgan@lod.be

M +32 479 35 26 54

| LOD muziektheater |

Bijlokekaai 3

B-9000, Gent

+32 9 266 11 33

www.lod.be